

РЕШЕНИЕ

№ 16906

гр..... 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20221110156646 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

19.10.2023 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на двадесет и седми септември две хиляди двадесет и трета година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №56646 по описа за 2022г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 55, ал.1, пр. I от ЗЗД.

Образувано е във връзка с постъпила искова молба от С. Н. К., чрез адв.Б. З. от САК,

срещу, с която се иска да се осъди ответника да заплати сумата от 50 лв., предявен като частичен иск от общо 250 лв., платена при начална липса на основание по нищожен Договор за поръчителство №.....г. Ищецът твърди, че на 30.04.2021г. е сключил Договор за паричен заем №..... с „..... по силата на който последният, в качеството си на кредитодател, е отпуснал заем от 500 лв. на ищцовия кредитополучател при ГПР в размер на 41,72 % и фиксиран годишен лихвен процент в размер на 35 %. Сочи, че в чл.4 от Договора е било уговорено предоставяне на обезпечение- две физически лица поръчители, които да отговарят на конкретни изискуеми от кредитора условия или банкова гаранция, в полза на кредитора. Поддържа се, че при сключване на договора за кредит ищецът е сключил и договор за предоставяне на поръчителство №.....г., съгласно който ответното дружество е поело задължение да обезпечи изпълнението по договора за паричен заем от страна на ищеца. Обезпечението се изразявало в наличие на парични средства и готовност за изплащане на задълженията на кредитополучателя, като ищецът е заплатил възнаграждение в размер на 250 лв., които били разсрочени за плащане заедно с месечната погасителна вноска по кредита. Посочва се, че ищецът е следвало да заплаща дължимите парични суми на кредитодателя, който бил упълномощен от ответника да събира в негова полза възнаграждението по договор за поръчителство. Посочва се, че ищецът е погасил изцяло сумата по кредита. Поддържа, че действителността на договора за поръчителство е предпоставена от валидно съществуване на главното правоотношение по договор за кредит или отделни негови клаузи, сред които и тази на чл. 4. Поддържа нищожност на клаузата за възнаграждение за поръчителство, тъй като същата цели заобикаляне на закона. Твърди, че с възнаграждението по договора за поръчителство се цели допълнително оскъпяване по кредита и се заобикаляла забраната на чл.19, ал.4 ЗПК, поради това, че е разход по договора за кредит и същият следва да се включи към ГПР. Посочва, че невключването на възнаграждението в ГПР на кредита е в нарушение с добрите нрави и влече недействителност на целия договор за кредит. Сочи се, че кредитодателят и поръчителят са свързани лица, като в случая чрез плащането на възнаграждение за предоставено обезпечение се осигурява разпределянето на печалба в полза на едноличния собственик на ответника в лицето на дружеството, отпуснало кредита. Твърди, че договорът за поръчителство е недействителен, тъй като не се предоставя реална услуга и същият е сключен в противоречие с добрите нрави и цели заобикаляне на закона. Сочи се, че договорът за предоставяне на поръчителство бил нищожен поради накърняване на добрите нрави и защото сумата, уговорена като възнаграждение, била в размер на повече от половината от стойността на отпуснатия заем. Претендира присъждане на разноски.

В законен срок ответникът депозира отговор на исковата молба, чрез юрк.М К., с който оспорва предявените искове като неоснователни. Оспорва да е правоприемник на Поддържа, че дори главният договор да е недействителен, то следва да се дължи възнаграждение по договора за поръчителство в пълен размер, тъй като потребителят продължава да дължи чистата стойност по кредита. Оспорва твърдението на ищеца договорът за поръчителство да е лишен от правно основание. Счита дължимото възнаграждение по договора за еквивалентно на отговорността на поръчителя, която би могла да се ангажира при евентуално неизпълнение. Претендира се присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В открито съдебно заседание ищцата се явява лично и упълномощава устно за процесуален представител адв.Д. М. от САК, като се отказва от първоначално упълномощения. Поддържа искането си за постановяване на съдебно решение, като твърди, че е била подведена да подаде молба за отказ от иск, която не поддържа.

С доклада по делото е прието за безспорно между страните обстоятелство, че ищцата е заплатила сума от 202,72 лв. за предоставяне на поръчителство/ гаранция на кредитодателя, с оглед на приложената към отговора на искова молба справка за платени суми.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за неоснователен, поради следните съображения:

Неоснователното обогатяване представлява източник на облигационни задължения, целящ да предотврати неоснователното размятане на имуществени блага. Двустранна реституция при прогласен за нищожен договор е предвидена в разпоредбата на чл.34 от ЗЗД. Съгласно последната разпоредба, когато договорът бъде признат за нищожен всяка от страните трябва да върне на другата всичко, което е получила от нея. Даденото въз основа на нищожна сделка е при начална липса на основание, като реституционната норма на чл.34 от ЗЗД е специална спрямо тази на чл.55, ал.1, предл.І от ЗЗД. Реституцията цели заличаване със задна дата на последиците от нищожната сделка. Имуществените последици от недействителната сделка се релевират едновременно с иска за прогласяване на нищожност на договора или в отделен процес по иск по чл.34 от ЗЗД за възстановяване на даденото. Данни за проведен подобен процес не са налице. С исковата молба се предявява осъдителен иск за заплащане на недължимо дадено, като липсва предявен установителен иск за прогласяване нищожността на правоотношението. Налице е и спор между страните, което предполага преюдициално решение по прогласяване нищожността на правоотношението за поръчителстване. Съгласно ТР №1/2020г. на ОСГКТ на ВКС, заобикалянето на закона е трудно установимо от съдържанието на договора, защото той се сключва в съответствие със закона. При това основание за нищожност, страните целят един неправилен краен резултат, който постигат чрез сключване на една или повече сделки, които формално не нарушават закона. Ако страната по делото се позовава на крайната сделка и по делото няма данни за тези, които я предхождат, съдът не би могъл да установи скритата воля на страните. По делото не са представени и процесните договори за кредит и за сключване на поръчителство. С оглед на горното исковата претенция не следва да бъде уважавана, като недоказана по основание.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Ответникът иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото, което следва да бъде определено в минимален размер от 100 лв., на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗЗП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, приета с ПМС №4/06.01.2006г. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страната, в чиято полза е решено делото, да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. Н. К., ЕГН:*****, срещу, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр..... бул. №.... .., .. офис №..., представлявано от- Управител, осъдителен иск за сумата от 50 /петдесет/ лв., като частичен иск от сума в пълен размер на 250 /двеста и петдесет/ лв., представляваща дадено без основание възнаграждение по сключен между страните Договор за поръчителство №.....г., като неоснователен.

ОСЪЖДА С. Н. К., ЕГН:*****, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр..... бул. №.... .., .. офис №..., представлявано от- Управител, сума в размер на 100 /сто/ лв., представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи от решението на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____